

*Vážení čtenáři,
Vždycky při přípravě drobtů z PSS k vydání na webu si uvědomím, jak rychle nám ten čas utíká. Je to tak, další týden je za námi, a s ním přichází i další z našich článků – dnes se vrátíme k módě.*

Příjemnou četbu!

David Rozsival

ODÍVÁNÍ NA ASTERIONU II

Text: David Rozsival

Ilustrace: Zdeněk Vomáčka

Nina Saramenová, minkorská měšťanka

Ne nadarmo se Minkor označuje jako hlavní město módy. V kultuře odívání se tu mísí vlivy všech ras obývajících perlu Lesa padajících stínů. Elfové přinášejí přiléhavé a elegantní střihy, skřítci invenční využití šperků, zejména těch s přírodními motivy, trpaslíci jsou inspirací mnohým mužům v sestřihu vousů. A mohli bychom pokračovat.

Střih Nininých šatů je na minkorské poměry ještě velice decentní, nejsou výjimkami tuze necudné šaty s rozparkem na boku, který dosahuje téměř až k pasu, takže žena odhaluje světu i celou nohu. Nininy šaty nejsou tolik přiléhavé, jak se stává zvykem, naopak ramena a sukně jsou po keledorském způsobu nabírané a nadýchané. Široký výstřih je lemován nízkým stojatým límcem, takzvaným „plůtkem“ (a neptejte se, kolik vtipů a nemravných říkaček s tematikou „plůtku“ v Minkoru znají). Za pozornost pak stojí vysoký „zadolem“, jak se stojatému límci, kryjícímu temeno říká. U některých zbrojí plnil ochrannou funkci, ovšem u Nininých šatů je jeho účel pouze okrasný.

Linii pasu tvaruje těsný šněrovací korzet vyztužený zuby z velryby, kterým se říká kostice.

Za zmínku rozhodně stojí netypické vysoké šněrovací boty, na ne zrovna nízkém podpatku. K výrobě takovéto obuvi se nejčastěji využívá kůže, pro větší pohodlí zevnitř podšitá hedvábím či jemnou kožešinkou.

Nezapomeňme ani na šperky, které jsou jednoduché, ale účelné – prostý stříbrný kroužek na zápěstí, přívěsek z bílého zlata na krku, a překrásná stříbrná brož ve vlasech. Ty by ostatně samy o sobě vydaly na delší povídání, a to je Ninin účes ještě z těch méně extravagantních. Samozřejmostí je pak výrazné líčení, zejména zelené či zlaté oční stíny (po nich šílí i keledorské paničky).

Plavena vždy byla a stále je především státem mořeplavců. Není proto divu, že se námořnická kultura odráží ve všech aspektech plavenského života, tedy i v oblékání. Ano, Oleg je sice přímo námořník, ale podobně oděni v Mořském císařství chodí i vojáci nebo prostí obchodníci. Pravdou však je, že u dvora se pokukuje spíše po keledorském způsobu oblékání, byť sama císařovna je horlivou a zkušenou mořeplavkyní a tudíž i zastánkyní oděvu po námořnicku.

Typickým znakem, který ovšem od Plaveňanů rychle přebrali i jiní mořeplavci, je třírohý klobouk s ohnutou krepou (manžetou). Tato pokrývka hlavy se vyrábí z několika vrstev kvalitního plátna, a slouží i například jako dobrý úkryt pro placatku.

Vysoká obuv, holina, s přehrnutou manžetou, se nemusí zdát na palubě úplně praktickou. Však také námořníci se raději po lodi pohybují bosí. Ale pravdou je, že holina, pořádně ztužená husím tukem, je ve vlhkém prostředí kolikrát k nezaplacení.

Krátkým, poměrně úzkým kalhotám se říká „thalionky“, prý podle toho, že je poprvé nosívali námořníci, kteří připluli s velekrálem Thalionem.

Košile s ohrnutým límečkem je dobře vzdušným a pohodlným oděvem na dlouhé plavby. S límečkem proto, že nedílnou součástí mnoha námořnických uniforem je i vázanka.

Úzká vesta bez rukávů má hluboký výstřih, šňorování vpředu, a pro námořníka je spíše svátečním oděvem, který užije v případě, že chce ve společnosti zkrotit rozevlátou siluetu. Vlasy má Oleg od větru rozčepýřené a roztřepené, sestřihu bradky se říká špička. Základním módním doplňkem pro každého správného námořníka je pak, jako v Olegově případě, krátký rapír nebo kord, případně ještě oblíbenější šavle.

Aks, sluha z Říše Slepých bohů

Říše korallů je tak vzdálená od lendorských království, že v oblékání Královských a lidských obyvatel Říše nenajdeme prakticky žádné společné prvky.

Za to mnohé společné má oblékání v Říši s oděvy arvedanskými. Svrchní šaty jsou tvořeny obvykle jediným dlouhým pásem plátna (*pann*), který se podle druhu a účelu oděvu omotává okolo těla. Způsob omotání, jaký předvádí svalnatý „muž pro všechno“ Aks, se nazývá *lambes* (v překladu *opasnice*). Řasená látka s ozdobným lemem ovšem v zimě nezahřeje, to by pod ní patrně Aks nosil i tuniku z tuhého plátna, tkaného z rostliny zvané *flaana*. Typicky zimním oděvem je pak kožešinový plášť *ursun*, a *lainun* – jakási suknice tvořená volnými nastříhanými proužky vydělané kožešiny.

Sandály, do kterých je Aks obut, nejsou, díky volné patě, vhodné na delší cesty, a užívají se zejména k domácímu nošení.

Povšimněme si velkého množství ozdob a náramků, nejenom na zápěstích, ale i na kotnících, které mají, spolu s výrazným tetováním, odhánět zlé duchy, kterých znají pověřiví obyvatelé Říše veliké množství.

Uvědomme si, jak musí být barbaři z korullské říše odolní – neboť v těch krajích blízko pólu klesá teplota k bodu mrznutí nezřídka i přes léto.

Nikolaj, storabský vladyka

Vladyka je ve Storabsku mužem, který může mít prakticky, co si zamane. A jeho oděv by mu měl pomáhat utvrzovat tento dojem v každém, koho vladyka potká (zejména v poddaných).

Storabští muži obecně příliš neřeší účes a sestřih svých vlasů, zcela oholená hlava, jako u Nikolaje tu není znakem ponížení, jako v jiných krajích. Na čem si ale každý slušný Storab záležet dá, to je stříh a úprava vousů. Oblíbený je plnovous ve všech podobách, případně hustý knír. Vidíme, že Nikolaj sice nemá knír, nicméně plnovous nosí pečlivě upraven.

Nikolaj v ruce drží pokrývku hlavy známou jako beranice. Nenechme se ale zmást názvem, Nikolajova beranice je z medvědí kůže.

Svrchník, opatřený typickým rukávem, je lemován pro změnu kožešinou sobolí (ta ostatně tvoří i již zmíněný rukáv).

U kabátce si všimněme zejména ozdobných přezek a zapínání na boku. Také spodní kabátec je podšit kožešinou, tentokrát je to liška. Zima je ve Storabsku opravdu tuhá.

Pod kabátcem se nosí ještě jedna nebo dvě obyčejné košile a teplé kalhoty z jelenice. Pevná, kožešinou podšitá obuv (jak jinak), je v mrazivém Storabsku nutností.

* * *

Pro tento týden to jest vše. Ale již příští týden nás čeká druhá část textu o Uměleckých spolcích. Mířal s Vámi.